

Sygn. akt VII U 203/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Wołoszyk
Protokolant:	stażysta Małgorzata Pakulska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Bydgoszczy

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 15 stycznia 2015r. nr (...) -1/07- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 20 maja 2014r. za dalsze 3 % (trzy procent).

SSR Joanna Wołoszyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie przyznał ubezpieczonemu A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 20 maja 2014r. Organ rentowy ustalił, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12 stycznia 2015r, wskutek powyższego wypadku ubezpieczony doznał trwałego - długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany. Wskazał, że w wyniku wypadku przy pracy doznał złamania i zmiążdżenia wieloodłamkowego na poziomie nadgarstka i kciuka ręki lewej ze zniekształceniem opuszki oraz otwartej rany szarpanej z uszkodzeniem paznokcia. Leczenie trwało od 20 maja 2014r do 8 października 2014r. Powód nadal odczuwa skutki przebytego urazu – ograniczenie ruchomości w stawie oraz brak częściowego czucia kciuka.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. złożył do Sądu Rejonowego odpowiedź na odwołanie, którą przesłano wraz z aktami ZUS i dokumentacją orzeczniczo – lekarską. Organ rentowy, w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego

oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 12 stycznia 2015, w którym stwierdzono u ubezpieczonego 2 % stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Ubezpieczony w dniu 20 maja 2014r doznał wypadku przy pracy , a w jego wyniku urazu złamania i zmiążdżenia wieloodłamkowego na poziomie nadgarstka i kciuka ręki lewej ze zniekształceniem opuszki oraz otwartej rany szarpanej z uszkodzeniem paznokcia . Po urazie zgłosił się do Szpitala (...) im .dr J. w B. , gdzie udzielono mu pierwszej pomocy . Leczenie trwało od 20 maja 2014r do 8 października 2014r . Powód nadal odczuwa skutki przebytego urazu – ograniczenie ruchomości w stawie oraz brak częściowego czucia kciuka lewego .

Dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – w aktach ZUS , karta informacyjna ze Szpitala w B. z dnia 20 maja 2014r .k- 3, protokół badań sądowo – lekarskich k- 18 , oświadczenie powoda zawarte w odwołaniu k- 2

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia z dnia 10 grudnia 2014 r. ustalono 5 % uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 20.05.2014r..W wyniku zgłoszenia przez Głównego Lekarza Orzecznika zarzutu wadliwości orzeczenia z dnia 10.12.2014r sprawę przekazano Komisji Lekarskiej ZUS . Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 12 stycznia 2015r ustaliła 2 % uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy .

Decyzją z dnia 15 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. nie przyznał ubezpieczonemu A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy , jakiego ubezpieczony uległ w dniu 20 maja 2014r . Organ rentowy ustalił, że zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 12 stycznia 2015r , wskutek powyższego wypadku ubezpieczony doznał trwałego - długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % .

dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k 6 akt ZUS , orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k- 12 akt ZUS , decyzja ZUS – k- 18 akt ZUS

Biegły sądowy specjalista chirurg w opinii sądowo – lekarskiej z dnia 11 czerwca 2015r oraz uzupełniającej opinii sądowo – lekarskiej stwierdził u powoda uraz zmiążdżeniowy kciuka ręki lewej wygojony ze zniekształceniem szczytu opuszki i ograniczeniem ruchów w stawie międzypaliczkowym.

W badaniu bezpośrednim ubezpieczonego biegły ustalił ,że jest on praworęczny .Stwierdził bliznowate zniekształcenie kciuka ręki lewej ze zniekształceniem paznokcia oraz ograniczeniem ruchów zgięcia kciuka w stawie międzypaliczkowym. Biegły nie stwierdził zaburzeń krążenia .

Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego, materiału lekarskiego znajdującego się w aktach i wyników badań stwierdził , że w następstwie urazu w dniu 20.05.2014r ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % . Biegły wskazał ,że jego orzeczenie jest zgodne z opinią Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10.12.2014 r , natomiast nie jest zgodne z opinią Komisji Lekarskiej ZUS z dn. 12 stycznia 2015r ponieważ zniekształcenie paliczka dystalnego kciuka oraz ograniczenie ruchów w jednym stawie międzypaliczkowym podstawowego palca opozycyjnego ręki gwarantującej funkcję chwytłą stanowi uszczerbek na zdrowiu , który należy orzekać według środkowych wartości w zakresie 1% - 8% przyjętych przez ustawodawcę w pkt 136 a tabeli uszczerbkowej . Tak więc przyjęty przez Lekarza Orzecznika ZUS uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % jest adekwatny do stopnia dysfunkcji kciuka i łęki lewej . Odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego biegły podał ,że w układzie anatomicznym ręki kciuk jest jedynym palcem o jednym stawie międzypaliczkowym a także jedynym , bez którego funkcja przeciwstawna (opozycyjna) a tym samym precyzja chwytu nie byłaby możliwa . Tak więc każde ograniczenie ruchów kciuka jest ograniczeniem funkcji ręki . Dlatego stopień dysfunkcji kciuka nie powinien być oceniany niżej niż biegły ustalił w opinii głównej . Biegły ponownie nadmienił ,że taką samą ocenę procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda zaprezentował w swym orzeczeniu Lekarz Orzecznik ZUS .

Dowód : opinia z dnia 11 czerwca 2015r k- 18 i 19 , opinia uzupełniająca k- 32

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia albo w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Okoliczności wypadku i w konsekwencji kwestia uznania zdarzenia za wypadek przy pracy w myśl powołanego wyżej przepisu nie były między stronami sporne. Spornym okazało się natomiast ustalenie procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego wskutek dozanego urazu.

Może być tak, że ujemne następstwa wypadku ujawnią się natychmiast po oddziałaniu przyczyny zewnętrznej. Może się zdarzyć także i tak, że wypadek przy pracy nie pozostawi żadnych ujemnych skutków w postaci uszczerbku na zdrowiu. Uszczerbek na zdrowiu nie stanowi wszak pojęciowej cechy wypadku przy pracy. Jest natomiast przesłanką nabycia prawa do świadczeń "wypadkowych".

Ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji, o czym stanowi art. 11 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych a od wydanej na podstawie ich orzeczenia decyzji o przyznaniu bądź odmowie przyznania odszkodowania przysługuje odwołanie do Sądu.

Kluczowym zatem dla rozstrzygnięcia o zasadności odwołania ubezpieczonego było ustalenie czy na skutek wypadku przy pracy powód doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii lekarza sądowego chirurga- ortopedy celem ustalenia czy ubezpieczony wskutek wypadku przy pracy, któremu uległ w dniu 24 lutego 2014r doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu- jeżeli tak to w jakim procencie .W oparciu o dokumentację medyczną oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego biegły sądowy w opiniach sądowo - lekarskich stwierdził ,że powód doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy . Biegły sądowy specjalista chirurg w opinii sądowo – lekarskiej z dnia 11 czerwca 2015r oraz uzupełniającej opinii sądowo – lekarskiej stwierdził u powoda Biegły sądowy specjalista chirurg w opinii sądowo – lekarskiej z dnia 11 czerwca 2015r oraz uzupełniającej opinii sądowo – lekarskiej stwierdził u powoda uraz zmiążdzeniowy kciuka ręki lewej wygojony ze zniekształceniem szczytu opuszki i ograniczeniem ruchów w stawie międzypaliczkowym. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego, materiału lekarskiego znajdującego się w aktach i wyników badań stwierdził , że w następstwie urazu w dniu 20.05.2014r ubezpieczony doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % . Biegły wskazał ,że jego orzeczenie jest zgodne z opinią Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10.12.2014 r , natomiast nie jest zgodne z opinią Komisji Lekarskiej ZUS z dn. 12 stycznia 2015r ponieważ zniekształcenie paliczka dystalnego kciuka oraz ograniczenie ruchów w jedynym stawie międzypaliczkowym podstawowego palca opozycyjnego ręki gwarantującej funkcję chwytłą stanowi uszczerbek na zdrowiu , który należy orzekać według

środkowych wartości w zakresie 1% - 8% przyjętych przez ustawodawcę w pkt 136 a tabeli uszczerbkowej . Tak więc przyjęty przez Lekarza Orzecznika ZUS uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 % jest adekwatny do stopnia dysfunkcji kciuka i łęki lewej . W badaniu bezpośrednim ubezpieczonego biegły ustalił ,że jest on praworęczny .Stwierdził bliznowate zniekształcenie kciuka ręki lewej ze zniekształceniem paznokcia oraz ograniczeniem ruchów zgięcia kciuka w stawie międzypaliczkowym. Biegły nie stwierdził zaburzeń krążenia .

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy , w aktach ZUS oraz dokumentacji orzeczniczo - lekarskiej , pisemnych oświadczeń stron .Ponadto Sąd kierował się treścią opinii sądowo-lekarskich. W przedmiotowej sprawie nie było sporu, co do ustaleń stanu faktycznego, z wyjątkiem kwestii dotyczącej określenia procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego z powodu wypadku z przy pracy .Co do zasady biegły sądowy chirurg – ortopeda rzeczowo i przekonująco uzasadnił zajęte stanowisko wnioskując , że z uwagi na stwierdzone zmiany powód odniósł uszczerbek na zdrowiu z przyczyn chirurgicznych w wyniku wypadku przy pracy . W celu wydania opinii biegły zapoznał się z dostępną dokumentacją, przeprowadził badanie przedmiotowe i podmiotowe .

Z tych względów sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną, albowiem została sporządzona rzetelnie i wyczerpująco przez specjalistę w oparciu o posiadane przez biegłego wiadomości specjalne i spełnia wymogi określone w art. 285 kpc. Dlatego też Sąd w całości podzielił wnioski wynikające z w/wym. opinii, które zostały sformułowane po zapoznaniu się z dokumentacją zawartą w aktach sprawy i przedstawioną przez stronę, a także w oparciu o przeprowadzone osobiście badanie odwołującego . Sąd uznał, iż sporządzone przez biegłego lekarza opinie są rzetelne , kompleksowe i logiczne. W tym stanie rzeczy , zdaniem Sądu żądanie powołania dowodu z kolejnej opinii było w okolicznościach przedmiotowej sprawy bezpodstawne skoro biegły wykazała istnienie , także w dacie badania przez Lekarza Orzecznika ZUS a potem Komisję Lekarską ZUS upośledzenie funkcji kciuka lewej ręki powoda .Biegły nie stwierdził zaburzeń krążenia w tej kończynie , ale ustalił ,że na skutek wypadku przy pracy i doznanych urazów doszło do ograniczenia ruchów w stawie między paliczkowym kciuka lewej dłoni . Zdaniem biegłego każde ograniczenie ruchów kciuka jest ograniczeniem funkcji ręki , bowiem w układzie anatomicznym ręki kciuk jest jedynym palcem o jednym stawie międzypaliczkowym a także jedynym , bez którego funkcja przeciwstawna (opozycyjna) a tym samym precyzja chwytu nie byłaby możliwa . Tak więc ograniczenie ruchów kciuka będzie zawsze skutkowało upośledzeniem funkcji chwytnej całej ręki . Dlatego stopień dysfunkcji kciuka nie powinien być oceniany niżej niż biegły ustalił w opinii głównej . Biegły ponownie wskazał w opinii uzupełniającej ,że taką samą ocenę procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda zaprezentował w swym orzeczeniu Lekarz Orzecznik ZUS . .Zatem Sąd uzyskał już wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia ,zaś nie podzielenie stanowiska biegłych i sprowadzanie ustalenia konieczności ochrony od pracy tylko od istnienia objawów ustrojowych leży już w sferze oceny opinii biegłego . Pozwany jest oczywiście do takiej oceny uprawniony , ale nie wiąże ona sądu . Zgodnie, bowiem z art. 227 kpc Sąd jest uprawniony do selekcji zgłaszanych wniosków dowodowych. Według ugruntowanych poglądów orzecznictwa, które Sąd podziela w całości, do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady przeprowadzania dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 kpc. Nie można zatem przyjmować, że Sąd jest zobowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w każdym przypadku, gdy wydana opinia jest dla strony niekorzystna Potrzeba powołania biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas wydanej opinii (zob. wyrok Sadu Najwyższego z 12 lutego 2003 r., V CKN 1622/00, (...) Prawnej LEX nr 141384). Odmienne stanowisko oznaczałoby przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych opinii by upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłiby takiego zdania jak strona (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 1974 r., II CR 5/74, (...) Prawnej LEX nr 7407).

Sąd nie ma zatem obowiązku dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, gdy opinia ta jest niekorzystna dla strony wnoszącej o to, nie zgadza się ona z wnioskami opinii, jak i nie uznaje argumentacji biegłego co do poszczególnych zarzutów, a która to została w pełni podzielna przez Sąd (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 stycznia (...), V ACa 816/07, (...) Prawnej LEX nr 398729). Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania opinii zespołu biegłych i w całości podzielił jej wnioski.

Wysokość przysługującego odszkodowania w związku z ustalonym uszczerbkiem na zdrowiu Sąd ustalił w oparciu o przepis art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób

zawodowych, zgodnie z którymi ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Na dzień wydania orzeczenia w niniejszej sprawie wielkość ta ustalona w obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 757 zł (M.P. z 2015 r. poz. 251).

Podzielając zatem ustalenia poczynione w drodze badania lekarskiego przez biegłych sądowych , Sąd ustalił, że w świetle obowiązujących przepisów Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybie postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowaniu o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2002 r. Nr 234 poz. 1974) długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda na podstawie załącznika rozporządzenia wynosi 5 %, i przyznał ubezpieczonemu jednorazowe odszkodowanie za dalsze 3 % w kwocie 2 271 zł .

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴§ 2 kpc w zw. z art.3 i art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku i zmienił zaskarżoną decyzję .